

- 4) Zarzut czwarty dotyczy nieuwzględnienia zasady równości, ze względu na to, że dyrektywa 2013/2/UE różnie traktuje porównywalne sytuacje, gdyż nie uznaje za opakowania przemysłowych walców do nawijania, a walce do nawijania inne niż przemysłowe znajdują się w sytuacji obiektywnie porównywalnej, i ze względu na to, że towary posiadające cechy podobne do walców do nawijania są wyłączone z kategorii opakowań.
- 5) Zarzut piąty dotyczy nieuwzględnienia zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ dyrektywa 2013/2/UE w sposób nagły i bez środków przejściowych podważa przyjęte przez ustawodawcę Unii rozwiązanie, w myśl którego walce do nawijania nie stanowią opakowań w rozumieniu dyrektywy 94/62/WE.
- 6) Zarzut szósty dotyczy nieuwzględnienia zasady proporcjonalności, ze względu na to, że zaskarżony środek powoduje nieproporcjonalne skutki finansowe dla podmiotów gospodarczych z odnośnego sektora, ponieważ w odróżnieniu od innych przemysłowców producenci walców do nawijania nie mogą ograniczyć ilości produkowanych walców, gdyż stanowią one bezwzględnie niezbędną i integralną część produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 37, s. 10.

⁽²⁾ Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365, s. 10).

Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2013 r. — Stance przeciwko OHIM — Pokarna (STANCE)

(Sprawa T-206/13)

(2013/C 171/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stance, Inc. (San Clemente, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci R. Kunze i G. Würtenberger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Pokarna Ltd (Secundrabad, Indie)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej z dnia 1 lutego 2013 r. w sprawie R 885/2012-5 dotyczącej sprzeciwu opartego na rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 005 491 329 wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 008 957 516 „STANCE”;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „STANCE” dla towarów z klasy 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 957 516

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Pokarna Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: czarno-biały graficzny wspólnotowy znak towarowy „STANZA” dla towarów i usług z klas 25 i 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu dla wszystkich zakwestionowanych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 65, art. 8 ust. 1 lit. b), art. 75, art. 76 ust. 1 i 2 oraz art. 83 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 10 kwietnia 2013 r. — 1872 Holdings przeciwko OHIM — Havana Club International (THE SPIRIT OF CUBA)

(Sprawa T-207/13)

(2013/C 171/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: 1872 Holdings vof (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat M. Antoine-Lalance)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Havana Club International, SA (Hawana, Kuba)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie R 684/2012-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy „THE SPIRIT OF CUBA” dla towarów i usług z klas 33, 35 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 2 109 106

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Havana Club International, SA

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Wniosek o unieważnienie prawa do znaku został oparty na art. 52 ust. 1 lit. a) oraz art. 7 ust. 1 lit. b), c) i g) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie prawa do zakwestionowanego wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2013 r. — Rainer Typke przeciwko Komisji

(Sprawa T-214/13)

(2013/C 171/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rainer Typke (Hasbergen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci B. Cortese i A. Salerno)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 5 lutego 2013 r. odmawiającej uwzględnienia wniosku potwierdzającego strony skarżące o udzielenie dostępu do dokumentów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾ — w postępowaniu GESTDEM 2012/3258;
- stwierdzenie nieważności dorozumianej odmownej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie wniosku potwierdzającego strony skarżące o udzielenie dostępu do dokumentów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 — w postępowaniu GESTDEM 2013/0068;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący naruszenia art. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, a także innych przepisów tego rozporządzenia, ze względu na to, że:

— niezasadne jest założenie Komisji, że wniosek skarżący, wymagający stworzenia nowych dokumentów, a nie dostępu do już istniejących, nie należy do zakresu zastosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001;

— niezasadne jest założenie Komisji, że wnioski skarżące mają charakter nieproporcjonalny, a przez to są niedopuszczalne, nawet w odniesieniu do możliwości udzielenia częściowego dostępu;

— niezasadne jest założenie Komisji, że uwzględnieniu wniosków skarżących stoi na przeszkodzie konieczność ujawniania danych osobowych osób trzecich; oraz

— niezasadne jest założenie Komisji, że uwzględnieniu wniosków skarżących stoi na przeszkodzie konieczność zachowania poufności postępowania komisji konkursowej i konieczność ochrony procesu podejmowania przez nią decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2013 r. — Scuola Elementare Maria Montessori przeciwko Komisji

(Sprawa T-220/13)

(2013/C 171/66)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: A. Nucara i E. Gambaro, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Zarzuty i główne argumenty są takie same jak podniesione w sprawie T-219/13 Ferracci przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 22 kwietnia 2013 r. — Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG przeciwko Komisji

(Sprawa T-223/13)

(2013/C 171/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG (Minden, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Weil)